

שאם יזכה. לעולם הבא
וילכה בכבוד מלך המשיח
יבחי' כמה גדול יותר כבוד
(בעלי) [כוטלי] שזכר מלכות
יותר ממנה שהיה כבוד
האומות בעולם הזה: חצבי
לנהלא. הכלים שלמים

ישראל בלבד (אמרו) אלא אפילו לקראת מלכי עובדי כוכבים שאם יזכה יבחי' בין מלכי
ישראל למלכי עובדי כוכבים. רב ששת סגי נהור הוה הוה קאזלי כולי עלמא לקבולי אפי
מלכא וקם אזל בהדיהו רב ששת. אשכחיה ההוא מינאה אמר ליה חצבי לנהרא כגני
לייא. א"ל תא חזי דידענא טפי מינך. חלף גונדא קמיינא כי קא אושא א"ל חליף מלכא
א"ל לאו. חליף אחריתי א"ל חליף מלכא א"ל לאו. אתאי תליתאה דהוה שתקא. א"ל
אתא מלכא. א"ל אין. א"ל מנא ידעת. א"ל מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא דכתיב
הולכים לנהר לשאוב מים: כגני לייא. כלים השבורים להיכן [כלומר] למה הם הולכים ואחר שקומא אתה ולא תראה היכן תלך: גונדא. כת:

עין אי"ה

רצד. חליף גונדא קמיינא כי קא אושא, א"ל חליף
מלכא א"ל לאו, חליף אחריתי כו' אתאי תליתאה דהוה
שרקא, א"ל אתא מלכא א"ל אין, א"ל מנא ידעת, א"ל
מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא, דכתיב ואחר
הרעש אש לא באש ד', ואחר האש קול דממה דקה. כל
התיקונים שבעולם הם לעולם תולדות ההכרח, כי כן יסד השם
ית' בעולמו שתהי' הקליפה קודמת לפרי וההכרח של הרע יהי'
הסבה לעורר לבקש את הטוב ולמוצאו. ע"כ סדרי הסבות
הבאות בחברה האנושית עד שמוצאים הכרח לסידור מלוכה,
היא בתחילה תבא בכל קיבוץ התגששות פנימית ריב ומדון
פרטים, ומתוך העדר השלוח בפנים הקיבוץ יראו הכרח להם
לסדר עניניהם הפנימיים ע"י הקמת מלוכה ושלטון עז מלך. א"כ
הרעש הוא ההכרח להיות קודם בא המלך בתור הוראה על
הסבה של העמדת המלוכה, ואחר הרעש, שכבר שקטה, ע"י
המלך, התגששות הפנימית, והאומה הסתדרה בתכסיסי מלכות,
הנה צריכה להתבצר בכוחותיה, שלא יתכנו בתחילת
ההתקיימות האומית כ"א ע"י ההבנות מחורבנם של עמים
אחרים, שבהכרח מתנגשים הם בתור צרים ואויבים, שאי אפשר
לפי הנהוג לבא לידי התיסדות בטוחה כ"א ע"י אש המלחמה
האוכלת, כעצים, אדם רב ואחר שכבר סרו כל המפריעים
החיצוניים ג"כ אז תבא המלוכה למתכונתה הראויה לה שהיא
המנוחה, ההנהגה הישרה בשבט מישור לכלל העם כולו. זאת
היא עיקר מטרת המלוכה, לא הנצחונות הפנימיים של הרעש,
ולא הנצחונות החיצוניים של האש, כ"א שקט ושלוחה, "אין
יוצאת ואין צוחה", קול דממה דקה.

וכשם שבחיי הכלל התכלית הראוי' לאהוב ולכבד, הם חיי
מנוחה ביושר לב ושלוח צדיקים, כן חיי הפרט היותר מאושרים
הם חיי מנוחה של צדק וכשרון, לא התגלות לב של המון מרעש
מרקד ומפזז. ע"כ לא ההנאה המרעיש של פגישת ההמון
הסוער תמשיך את השלם שבאנשים לצאת לקראת מלך, כ"א
הכח של הצדק ואהבת חיי המנוחה לעצמו ולכלל, הבאה בסבת
מלך מלך, שראוי לקיימה ולהחזיקה, ע"פ המדה של כבוד
מלכים, המוספת לתמוך בעז כסאם. דמיון מלכותא דרקיעא

רצב. ר"ש סגי נהור הוה, הוה קאזלי כו"ע לקבולי אפי
מלכא וקם אזל בהדיהו, אשכחיה ההוא מינאה א"ל
חצבי לנהרא כגני לאי. התכונה השפלה של המהרס גדרות
עולם תצייר תמיד כל הענינים שבעולם רק ע"פ הנקודה של
אהבת עצמו הפרטית. ע"כ ר"ש הלך ע"פ רגשי קודש שבלבבו
לחלף כבוד למלך, מפני הצד המוסרי שיש בכבוד מלכים כמה
שהוא הסבה היותר חזקה להצלחה האנושית בישובו של עולם
ותיקון סדרי החיים האנושיים. המין אמנם, ככל בני גילו שאבדו
כבר את יקרת ערך הצדק והטוב כשהוא לעצמו. ע"כ בקש גם
מהמחזה הזה תועלת פרטית, דהיינו שיקבל עונג ממראה הכבוד
והוד הגבולתו, מיופי הכלים שהוא משתמש בהם וכיו"ב, סדרי
החיל למערכות הפאר. א"כ דומה הוא כאילו כל הבאים לראות
את המלך אינם באים להשפיע, להיות המלך מכובד בכבודם.
ובזה תצא המטרה העליונה שיש בכבוד מלכים לתקנת הציבור
והעם, כ"א כדי לקבל לעצמו הנאת שעה. כי כן דרך כל אנשים
פורקי עול מלכות שמים, שמשמים הכונה היותר רמה אצלם את
הערך של כל דבר מצד ההנאה שלשעתה. א"כ הם דומים לכדים
רקים הולכים אל הנהר להתמלאות ממנו, לקבל עונג שימלא את
נפשם הריקה. א"כ כגני לייא, מה יתרון לאיש עור הבא גם הוא
בתוך הבאים, מה יחוש הוא מצד הנאתו העצמית לו.

רצג. א"ל ת"ח דידענא טפי מנך. ערך המלוכה שאתה
מעריכה רק לפי ציורך הגם ע"פ תועלתך הפרטית הוא ערך שפל
מאד. ע"כ גם ההשתדלות של הראיה בכבוד מלכים, אינך יודע
את ערכו ותבקש למצא מקומו בתועלת הפרטית. והגני יודע את
ערך המלוכה מצד יחושה אל התיקון הציבורי, אל הטוב והיושר
המונהג על ידו. א"כ לא יעלה במחשבתי לשקול, דבר הקבילי
את פני המלך, לפי ערך ההנאה המגיעת לי, כ"א כפי ערך החיוב
המוסרי להיות חבר עם החברה האנושית, בדבר שהוא מקנה לה
תיקונים טובים ודרכי יושר וצדק, כאימת מלכות וכבודו, ואין
מקום לשאלה על מדת העונג שאני מקבל בערכי הפרטי כמה
היא.